

Uit de pastorie – week 21 2024

Achteromzien

Een indrukwekkende belijdenisdienst werd ons geschonken. 17 jonge mensen deden belijdenis het geloof dat door genade ook hun geloof is geworden. Met de geloofsblijdenis sluit je immers aan bij de belijdenis van de kerk der eeuwen. De belijdenis dat God de Drie-enige is van Wie we heel ons heil verwachten. De Enige ook voor wie wij kunnen leven. Ook werd iemand gedoopt, het verbond van God werd aan hem uitgetekend en verzegeld. Het Woord ging open in Romeinen 1:16. Dat Paulus zich niet schaamt voor het evangelie, zegt niet zoveel over Paulus als wel over het evangelie. Het niet-schamen heeft namelijk te maken met het feit dat het evangelie zo vast en zeker is, dat je er nooit beschaamd mee uitkomt. Voor wat niet zeker is, schaam je je immers wel (voor jezelf bijvoorbeeld). Maar de zekerheid van het evangelie is geborgd in het kruis en de opstanding van de Heere Jezus. De Heilige Geest maakt die heilszekerheid tot geloofszekerheid door Zijn verborgen werking in de omgang met het Woord van Christus! Een andere reden om je niet te schamen voor het evangelie, is dat het een unieke en ongeëvenaarde boodschap van verlossing verkondigt. In een wereld die bol staat van zelfverlossing en zelfverlossingsreligies en -filosofieën verkondigt de Heilige Geest een evangelie van verlost-wórden, uit genade. Zeg nu zelf: wat geeft meer zekerheid: verlossing bouwen op je eigen werken of verlossing ontvangen uit het volbrachte werk van Christus?! We bidden onze nieuwe lidmaten toe dat zij onbeschaamd aan het evangelie mogen vasthouden, dat hun leven daarvan mag getuigen, en dat we als gemeente zonder enige reserve en gêne de Naam van Christus zullen belijden als Heere en Heiland!

In de zondagavonddienst verdiepten we ons in een van de moeilijker teksten uit het Nieuwe Testament over de Heilige Geest, namelijk 2 Korinthe 3:17. Wie deze tekst uit zijn verband rukt (en dat gebeurt nogal eens), komt tot een vreemd soort vrijheidstheologie: alsof Paulus Mozes en Christus hier tegenover elkaar zet, en dus wet en evangelie. Nogal wat christenen (vooral wettisch opgevoede christenen) werpen na hun bekering het hele Oude Testament, de wetten van Mozes, de traditie en zelfs de institutionele kerk van zich af, want 'ik ben nu vrij'. Ik vrees dat psychologie en theologie hier nogal ongenueanceerd door elkaar gehaspeld worden. De Heilige Geest schrijft namelijk geen andere taal in het hart dan de Heere op Mozes' stenen tafelen schreef. De Geest en de wet zijn twee handen op één buik. Alleen met dit grote verschil: wat de wet vóórschreef, schrijft de Geest ín. Zo worden wij tot de nieuwe, wedergeboren mens die God weer uit vrije liefde gaat dienen. Elders in het Nieuwe Testament maakt Paulus het verschil tussen het dienen als slaaf of als kind (bijv. in Galaten 3). Maar laten wij als reformatische christenen dan dat woord 'vrijheid' echt serieus nemen en niet afromen. Een manier om die vrijheid te beleven is de geestelijke blijdschap. Vandaar het thema 'vrijheid blijheid'.

Vooruitzien

Zondagmorgen hoop ik in de Oosterkerk voor te gaan. Ik denk dat we zo kort na Pinksteren en na twee Pinksterpreken uit Paulus' brieven nu een geschiedenis uit de Handelingen zullen lezen. In dit boek lezen we hoe de Heilige Geest zich Meester maakt van mensen en hun woonplaatsen. Daarbij maakt Hij geen onderscheid tussen jong en oud, tussen rang en stand, tussen Jood en Griek. Er is in de Bijbel niet één soort mensen dat door Hem niet wordt opgezocht! Hij weet met iedereen raad. Zelfs een Farizeeër krijgt Hij op de knieën voor de Heiland. Als ik zulke dingen lees, geloof ik nóg meer dat de Heilige Geest Heere is en levend maakt!

In de avonddienst hoopt ds. Visser uit Kootwijkerbroek voor te gaan. Een jaargenoot uit mijn studietijd, evenals ds. Van den Bosch die de avonddienst in wijk Oost verzorgt. Zelf hoop ik in Windesheim de dienst te leiden. We bidden elkaar gezegende diensten toe.

Ten slotte

Er zit weer muziek in de toren van de Grote Kerk. Eindelijk horen we het carillon weer. De grote luidklokken zwijgen daarentegen al zo lang. En komen zij ooit weer tot spreken? Belangrijker is dat de gemeentezang klinkt. Zoals zondagmorgen, toen we met open deuren Psalm 68:10 zongen. Herman trok alles open wat hij op het orgel vinden kon. We zongen ons met diepe adem naar de hoogste tonen toe. En op straat stonden ze te luisteren...de voorbijgangers. Mogelijk met de vraag: bestaat dit nog? Met het zingende antwoord: Hij bestaat! En bij Hem zijn uitkomsten, uitkomsten tegen de dood. Zulke psalmen kun je niet genoeg zingen. Anderzijds heb ik de indruk dat er (buiten de kerkdiensten om) steeds minder gezongen wordt. Als dat waar is, dreigt een verarming van het geestelijk leven. Want het zingen van psalmen en goede liederen zijn een belangrijk middel van de Heilige Geest om ons de hemelse schatten toe te eigenen, zoals heil, troost, verlangen en heiliging.

Ik sluit af met een hartelijke groet van ons samen aan u en jullie allen, een groet in onze Heere en Heiland.

Uw A.J.M.